

جلد اول

نوشتن مانند بزرگان

ترجمه‌ی مریم کهنسال نودهی - کاوه فولادی نسب

کتابخانه دانش

نوشتن مانند بزرگان

سرشناسه: کین، ویلیام، ۱۹۵۳ م.

Cane, William

عنوان و نام پدیدآور: نوشتن مانند بزرگان / ویلیام کین: کاوه فولادی‌نسب، مریم
کهنسال نودهی

مشخصات نشر: تهران، نشر چشمه، ۱۳۹۵

مشخصات ظاهری: ۲۱۵ ص.

شابک دوره: ۹۷۸-۶۰۰-۲۲۹-۷۰۵-۱

شابک جلد اول: ۹۷۸-۶۰۰-۲۲۹-۷۰۶-۸

وضعیت فهرست‌نویسی: فیفا

یادداشت: عنوان اصلی: Write like the masters: emulating the best of Hemingway,

Faulkner, Salinger, and others; 2009

موضوع: داستان‌نویسی

Fiction -- Authorship موضوع:

موضوع: تقلید در ادبیات

Imitation in literature موضوع:

موضوع: سبک‌شناسی

Style, Literary موضوع:

شناسه‌ی افزوده: فولادی‌نسب، کاوه، ۱۳۵۹، مترجم

شناسه‌ی افزوده: کهنسال نودهی، مریم، ۱۳۵۹، مترجم

رده‌بندی کنگره: ۱۳۹۵ ن ۹ ک / PN۳۳۵۵

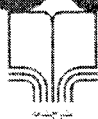
رده‌بندی دیویی: ۸۰۸ / ۳

شماره‌ی کتاب‌شناسی ملی: ۴۴۷۸۷۵۱

نوشتن مانند بزرگان

ویلیام کین

جلد اول

ترجمه‌ی مریم کهنسال نودمی - کاوه فولادی نسب

cheshmehpublication

telegram.me/cheshmehpublication

www.cheshmeh.ir

رده‌بندی نشر چشمه: ادبیات - درباره‌ی ادبیات

نوشتن مانند بزرگان

(جلد اول)

ویلیام کین

ترجمه‌ی کاوه فولادی‌نسب - مریم کهنسال نوده‌ی

ویراستار: حسن مرتضوی

مدیر هنری: مجید عباسی

لیتوگرافی: باختر

چاپ: دالاهو

تیراژ: ۱۰۰۰ نسخه

چاپ اول: بهار ۱۳۹۶، تهران

ناظر فنی چاپ: یوسف امیرکیان

حق چاپ و انتشار محفوظ و مخصوص نشر چشمه است.

هرگونه اقتباس و استفاده از این اثر، مشروط به دریافت اجازه‌ی کتبی ناشر است.

شابک دوره: ۱-۷۰۵-۲۲۹-۶۰۰-۹۷۸

شابک جلد اول: ۸-۷۰۶-۲۲۹-۶۰۰-۹۷۸

دفتر مرکزی و فروش نشر چشمه:

تهران، کارگر شمالی، تقاطع بزرگراه شهید گمنام، کوچه‌ی چهارم، پلاک ۲.

تلفن: ۸۸۳۳۳۶۰۰

کتاب‌فروشی نشر چشمه‌ی کریم‌خان:

تهران، خیابان کریم‌خان زند، نبش میرزای شیرازی، شماره‌ی ۱۰۷.

تلفن: ۸۸۹۰۷۷۶۶

کتاب‌فروشی نشر چشمه‌ی کورش:

تهران، بزرگراه ستاری شمال، نبش خیابان پیامبر مرکزی، مجتمع تجاری کورش، طبقه‌ی پنجم، واحد ۴.

تلفن: ۴۴۹۷۱۹۸۸

کتاب‌فروشی نشر چشمه‌ی آرن:

تهران، شهرک قدس (غرب)، بلوار فرحزادی، نرسیده به بزرگراه نیاش، خیابان حافظی، نبش خیابان فخارمقدم،

مجتمع تجاری آرن، طبقه‌ی ۲.

تلفن: ۷۵۹۳۵۴۵۵

کتاب‌فروشی نشر چشمه‌ی بابل:

بابل، خیابان شریعتی، روبه‌روی شیرینی‌سرای بابل.

تلفن: (۰۱۱)۳۲۴۷۶۵۷۱

کتاب‌فروشی نشر چشمه‌ی پریس:

تهران، پاسداران، نبش گلستان یکم، مجتمع پریس، طبقه‌ی ۲.

تلفن: ۹۱۰۰۱۲۵۸

فهرست

۷.....	یادداشت مترجمان
۱۳.....	در آغاز
۱۹.....	نوشتن مانند اونوره دو بالزاک
۳۶.....	نوشتن مانند چارلز دیکنز
۴۷.....	نوشتن مانند هرمان ملویل
۶۰.....	نوشتن مانند فنودور داستایفسکی
۷۵.....	نوشتن مانند کنوت هامسون
۹۰.....	نوشتن مانند ادیت وارنون
۱۰۵.....	نوشتن مانند سامرست موام
۱۲۰.....	نوشتن مانند ادگار رابینس باروز
۱۳۳.....	نوشتن مانند فرانتس کافکا
۱۴۸.....	نوشتن مانند دی. ایچ. لارنس
۱۶۴.....	نوشتن مانند ویلیام فاکنر
۱۸۰.....	در پایان
۱۸۴.....	سپاسگزاری
۱۸۹.....	منابع انگلیسی
۱۹۸.....	منابع فارسی
۲۰۰.....	واژه‌نامه‌ی فارسی به انگلیسی
۲۰۳.....	واژه‌نامه‌ی انگلیسی به فارسی

۲۰۶	 نمایه‌ی اشخاص
۲۱۰	 نمایه‌ی آثار
۲۱۳	 نمایه‌ی شخصیت‌ها و مکان‌های داستانی

یادداشت مترجمان

ویلیام کین در مقدمه‌ی کتاب نوشتن مانند بزرگان^۱، جایی می‌گوید «مقاله‌هایی که در ادامه می‌آیند، چیزی را که شما در مدرسه از آن محروم بوده‌اید، جبران می‌کنند.» او و مخاطبان امریکایی‌اش دارند در سطحی دیگر — متفاوت از ما — زندگی و کار می‌کنند. آن‌ها برای داستان‌نویسی «مدرسه‌ها» دارند و همین است که می‌توانند وارد بحث‌های روش‌شناسانه در آموزش داستان‌نویسی شوند و شیوه‌های گوناگونی را پیشنهاد، بررسی و تجربه کنند. ما اما وضعیت و موقعیت مان به کلی متفاوت است؛ نهادهای دولتی و دانشگاهی مان چندان علاقه و اراده و تصمیم جدی‌ای برای آموزش داستان‌نویسی ندارند. نهادهای خصوصی مان هم — اگر علاقه و اراده و تصمیمی برای این کار داشته باشند — نه بنیه‌ی مالی‌اش را دارند، نه نیروی انسانی‌اش را. بعضی از نویسندگان و منتقدان ادبی مان، به جای نقد و آسیب‌شناسی روش‌های آموزشی موجود، اصل و اساس آموزش داستان‌نویسی را زیر سؤال می‌برند؛ بله، یک چنین رسولانی هم داریم، با کلی حواری و صحابه. و بیشتر مدرسان داستان‌نویسی مان — با همه‌ی زحمتی که می‌کشند (و بعضی‌هایشان هم نمی‌کشند) — دانش به‌روزی ندارند و هنوز دست از شیوه‌های سنتی و تاریخ‌مصرف گذشته برنداشته‌اند، و حالا هم که — زبان آدم از گفتنش

بگویم باید) کار یک یا چند دپارتمان دانشگاهی باشد؛ که البته باید استاد‌های به‌روز، پژوهشگرها و دانشجوهای پُر تلاش، منابع مالی کافی و برنامه‌ی دقیق داشته باشند. و چون این چهار عامل به‌ندرت در ایران یک جا جمع می‌شوند، این شکل کلان یا ایدئال حمیت و حمایت نهادی — تا اطلاع ثانوی — به‌نظر نمی‌رسد قابل تحقق باشد. همین است که بار به دوش کسانی می‌افتد که باید داستان و داستان‌نویسی را بشناسند، به یک یا چند زبان خارجی تسلط داشته باشند، و البته علاقه‌ای هم به کار در این حوزه و وقت گذاشتن برای ترجمه‌هایی از این دست داشته باشند، که بیشتر کاری است عام‌المنفعه و لازمه‌اش جنونی عاشقانه.

انتخاب نوشتن مانند بزرگان گامی است در حد توان مترجمان در همین راستا. «ویلیام کین، نویسنده‌ی این کتاب، یکی از اساتید برجسته‌ی انگلیسی در دانشگاه شهر نیویورک و مدرسه‌ی عالی بوستون است. نوشتن مانند بزرگان او در ۲۰۰۹ توسط رابرتز دایجست بوکز^۱ منتشر شده و به دانشجویان زیادی کمک کرده تا خلایق داستانی و کیفیت نثرشان را ارتقا دهند.

در این کتاب، ویلیام کین — نه با رفتن به هزارتوی بحث‌های نظری، بلکه با شیوه‌ای جذاب و مبتنی بر نمونه‌های موردی — سراغ روش «هماندسازی» رفته و با بررسی و تحلیل شیوه‌ی روایت، سبک و فنون بلاغی بیست و یک نویسنده‌ی بزرگ تاریخ ادبیات جدید، به خواننده کمک می‌کند تا شناخت خودش را از ساختار داستانی عمیق‌تر کند، پایه‌ی فنی‌اش را ارتقا دهد و امکانات نهفته در زبان را کشف و درک کند. «هماندسازی» یکی از قدیمی‌ترین و مؤثرترین شیوه‌های یادگیری نوشتن است و چنان‌که کین در مقدمه‌ی نوشتن مانند بزرگان توضیح می‌دهد، بعدِ سال‌ها دوری از مرکز و قرار گرفتن در حاشیه، دوباره در دانشکده‌ها و مدرسه‌های داستان‌نویسی امریکایی احیا شده است.

معنا یا روش «هماندسازی» تقلید نیست، بلکه تأکید و تمرکز روی این مسئله

است که بدون مطالعه‌ی دقیق و عمیق آثار پیشین و درک ریزه‌کاری‌های سبکی، فنی و بلاغی نویسنده‌های‌شان و آگاهی از مسیرهایی که رفته‌اند و موانعی که بازشان داشته و قله‌هایی که فتح کرده‌اند، پیشرفت در مسیر داستان‌نویسی کم‌وبیش غیر ممکن است. به عبارت دیگر، یادآوری این نکته است که خلاقیت باکره نیست و نویسنده برای رسیدن به سطح متعالی‌تری از خلاقیت، نیاز به سطح عمیق‌تری از شناخت و مطالعه دارد.

کین در این کتاب، تیزبینانه، ریزبینانه و خلاقانه، وجوه و زوایای پنهان سبکی، فنی و بلاغی این بیست و یک نویسنده را آشکار و تحلیل می‌کند و فارغ از بُعد آموزشی، کاری می‌کند که هر کتاب‌خوان پی‌گیر و علاقه‌مندی، بعد از خواندن این جستارها، نگاهی دقیق‌تر، عمیق‌تر و کالبدشکافانه‌تر نسبت به این نویسنده‌ها و هر اثر دیگری که بعد از این کتاب می‌خواند، داشته باشد.

او در جستارهایش، برای ملموس کردن مباحث، ارجاعات زیادی به آثار نویسنده‌هایی داده که شیوه و سبک‌شان را بررسی می‌کند. مترجمان، که امر ترجمه را نه صرفاً برگرداندن متنی از یک زبان به زبان دیگر، بلکه فعالیتی پژوهشی در متون موجود در یک سپهر زبانی و حوزه‌های گوناگون دانشی می‌دانند، در این بخش‌ها سراغ آثار ترجمه‌شده‌ی این نویسنده‌ها به زبان فارسی رفته‌اند و بعد از مطابقت دادن متن ترجمه با متن زبان اصلی، اگر متن ترجمه‌شده به فارسی در ادای مطلب موفق بوده، به جای بازترجمه در متن کتاب از همان استفاده کرده‌اند و اگر نبوده، دست به بازترجمه‌ی متن زده‌اند و متن کتاب ترجمه‌شده به فارسی را — برای این که خواننده امکان مقایسه و مطابقت داشته باشد — در زیرنویس آورده‌اند. ۷

بعضی از زیرنویس‌ها در متن اصلی کتاب بوده‌اند و بعضی دیگر را مترجمان به کتاب اضافه کرده‌اند. این گروه دوم در تمام کتاب با علامت «م» مشخص شده‌اند تا وفاداری بیشتری نسبت به متن اصلی کتاب رعایت شده باشد.

در نهایت، امید مترجمان — چنان که ذکرش رفت — این است که با آثاری که تاکنون در زمینه‌ی آموزش داستان‌نویسی منتشر کرده‌اند و بعدها منتشر خواهند کرد، خون تازه‌ای

در رگ‌های ادبیات داستانی معاصر ایران بریزند و گامی در جهت درمانِ میان‌مانگیِ
خزیده زیر پوست آن بردارند.

مهر ۱۳۹۵

در آغاز

در روزگار ما آدم‌های زیادی جلوِ کیبوردها مغز خودشان را سوراخ می‌کنند و از خودشان می‌پرسند «چرا من نمی‌تونم مثل نویسنده‌های بزرگ بنویسم؟» جواب ساده است: می‌توانید. البته پیش از هر چیز باید این واقعیت را بپذیرید که نویسنده‌های بزرگ به شیوه‌ای کاملاً متفاوت از من و شما تربیت شده‌اند.

متأسفانه در هشتاد و اندی سال گذشته نویسنده‌ها از یک روش مهم آموزش محروم بوده‌اند؛ شیوه‌ای که نویسنده‌های پیشین برای ارتقای مهارت‌شان روزانه از آن بهره می‌بردند. حقیقت امر این است که این شیوه‌ی مغفول یکی از مهم‌ترین روش‌های آموزشی است که تا به حال برای نویسنده‌ها به وجود آمده؛ تکنیکی که دوهزار سال با نتایج خارق‌العاده همراه بوده، اما ناگهان از برنامه‌ی آموزشی کنار گذاشته شده است. تقریباً هر نویسنده‌ی بزرگی این روش را تجربه کرده، اما شاید شما به خاطر تغییرات اخیر در سیستم‌های آموزشی، از رفتن به سراغ آن منع شده باشید. وقتی شما این تکنیک گم شده را پیدا و این هنر فراموش شده را تمرین کنید، این امکان وجود دارد که این تجربه تأثیری انفجاری در نوشتن‌تان بگذارد و همان کاری را برای شما بکند که برای چاسر^۱، شکسپیر^۲،

۱. Geoffrey Chaucer (۱۳۴۰-۱۳۴۳): شاعر، نویسنده، فیلسوف و سیاستمدار انگلیسی. - م.

۲. William Shakespeare (۱۵۶۴-۱۶۱۶): شاعر و نمایش‌نامه‌نویس انگلیسی. - م.

را توانان با فنون ماهر شدن در سبک نیز در برمی گیرد. بلاغت — در این خالص ترین شکلس — با نظم و ترتیب مواد و مصالح و گزینش موضوعات برای آرایه ای روشن، هنرمندانه و سرگرم کننده نیز سروکار دارد. بلاغت — در کنار سایر مقوله ها — [به ما] یاد می دهد چه طور یک پیش درآمد را طرح ریزی کنیم تا بتواند خواننده را اغوا کند، او را گیر بیندازد و هرگز به او اجازه ندهد مادامی که به آخرین پاراگراف نرسیده، متن را کنار بگذارد. شما می خواهید همین کار را بکنید، آیا جز این است؟ البته که می خواهید!

حالا به من اجازه بدهید یک جنبه از بلاغت را به شما معرفی کنم؛ جنبه ای کوچک از آن که واقعاً می تواند حرفه ی نویسندگی شما را نجات بدهد، شور و شوق تازه ای به سبک تان بدمد، و به شما صدایی بدهد برابر با صدای بهترین و درخشان ترین کسانی که پیش از شما آمده اند. همه چیز در این کتاب درباره ی فن بلاغی کلاسیک همانندسازی است. بله، این کتابی است درباره ی همانندسازی؛ یک روش آموزش نویسندگی که کنار گذاشته شده، ارزشش کم انگاشته شده، و تا آن جا که به آموزش مدرن مربوط می شود، از روی زمین محو شده است.^۱ و همانندسازی کماکان و مسلماً (بنا به نظر ارسطو، سیسرون و بسیاری نمونه های موثق دیگر) مؤثرترین ابزار بلاغی در تلاش و تمرین شما به عنوان یک نویسنده است.^۲

خیلی ساده تر از آن است که درست به نظر برسد؟ خب، لحظه ای به این فکر کنید که موزیسین هایی مثل بیتلز^۳، بیچ بویز^۴ یا هر کس دیگری که شما روی آی پدهای تان داندلود می کنید، کار حرفه ای شان را با اجرای دوباره ی ترانه های هنرمند های دیگر یاد گرفته اند. به بیان ساده تر، آن ها کارشان را از طریق همانندسازی با آثار هنرمندان دیگر شروع کرده اند. آن ها تنها پس از آن که بر این مقدمات اصولی مسلط شدند، جرئت کردند آثار خودشان را بنویسند. با این حساب چرا نویسندگان مجاز نیستند همین کار

۱. یک نویسنده ی بسیار قابل احترام معاصر، که از این راز آگاه است، می گوید «همانندسازی در قرن هجدهم اصلی ترین روش یادگیری نوشتن بود.» (Gardner, 1983 : 26)

۲. به عنوان مثال سیسرون همانندسازی را اولین اصل بلاغت می داند. (Murphy, Katula, Hill, and Ochs, 2003 : 172)

۳. The Beatles: گروه موسیقی راک انگلیسی که در دهه ی ۱۹۶۰ فعالیت موسیقایی خود را آغاز کرد. - م.

۴. The Beach Boys: گروه موسیقی پاپ امریکایی که در ۱۹۶۱ تشکیل شد. - م.

را بکنند؟ چرا آن‌ها - محض رضای خدا - راهنمایی و تشویق نمی‌شوند تا همین کار را بکنند؟ این درسی است که فن کلاسیک همانندسازی داده است.

و این درس این کتاب است. شما هم می‌توانید با نویسنده‌های بزرگ همانندسازی کنید و در جریان کار، عناصر سبکی آن‌ها را که می‌تواند نوشتار شما را به نغمه‌سرایی وا دارد، جذب کنید. ابزار بلاغی همانندسازی به شما کمک می‌کند مثل یک نویسنده رشد کنید؛ همان‌طور که به میلتون، ملویل^۱، فلور^۲، فاکتر^۳، دیکنز^۴ و شکسپیر کمک کرد. مهم‌تر این که، تا وقتی یاد نگرفته باشید قابلیت‌های نویسنده‌های دیگر را با استفاده از فن همانندسازی جذب کنید، نیروی بالقوه‌ی شما به عنوان یک نویسنده به طور کامل فعال نخواهد شد.^۵

کتاب حاضر روشی آزموده‌شده را برای بهبود کارتان شرح می‌دهد که نویسنده‌های مدرن هرگز در مدرسه یاد نگرفتند؛ روشی که به شما کمک می‌کند بهتر بنویسید، روشی که می‌تواند شگفتی بیافریند و تولیدکنندگان نثرهای ملال‌آور را تبدیل کند به سلینجر^۶ها و همینگوی^۷ها، و پروانه‌های همتباری که در داستان‌های آن‌ها پرواز می‌کنند، چنان که گویی این آسان‌ترین کار جهان است. بی‌تردید، فنونی که در این کتاب آموزش داده می‌شوند، کمکی به شما می‌کنند که تا به حال از هیچ آموزش دیگری برنیامده است. من به عنوان استاد زبان انگلیسی، از این فنون برای راهنمایی نسلی از دانشجویان استفاده کرده‌ام. می‌دانم که این روش مفید است و در پایان این کتاب شما هم این را خواهید دانست.

مقاله‌هایی که در ادامه می‌آیند، چیزی را که شما در مدرسه از آن محروم بوده‌اید،

۱. Herman Melville (۱۸۱۹-۱۸۹۱): نویسنده و شاعر آمریکایی. - م.

۲. Gustav Flaubert (۱۸۸۰-۱۸۱۲): نویسنده‌ی فرانسوی. - م.

۳. William Faulkner (۱۸۹۷-۱۹۶۲): نویسنده و روزنامه‌نگار آمریکایی. - م.

۴. Charles Dickens (۱۸۷۰-۱۸۱۲): نویسنده و منتقد اجتماعی انگلیسی. - م.

۵. بسیاری از نویسنده‌های بزرگ، نهنها از فن همانندسازی استفاده کرده‌اند، که آن را تمجید و آزادانه اعتراف کرده‌اند که این فن به آن‌ها در کارشان کمک کرده است. به عنوان مثال داتنه می‌گوید «ما برای رسیدن به کمال باید از روی آثار شاعران بزرگ گذشته رونویسی کنیم.»

(Reynolds, 2006: 59)

۶. J. D. Salinger (۲۰۱۰-۱۹۱۹): نویسنده‌ی آمریکایی. - م.

۷. Ernest Hemingway (۱۹۶۱-۱۸۹۹): نویسنده و روزنامه‌نگار آمریکایی. برنده‌ی پولیتزر ۱۹۵۳ و نوبل ادبی ۱۹۵۴. - م.

جبران خواهند کرد. قصد دارم با بررسی آثار بیست و یک نویسنده‌ی برجسته، ابزار کلاسیک همانندسازی را به شما معرفی کنم و شرح دهم که دقیقاً چه طور می‌توانید از فنون آن‌ها در نگارش خودتان استفاده کنید. مثل یک نقاش که عناصر لازم مربوط به سبک را در زمینه‌ی ترکیب‌بندی، طیف‌بندی و رنگ‌بندی یاد می‌گیرد، شما هم مبانی حرفه‌ی خود را شامل کسب مهارت در اصول ریتم در نثر، به تصویر کشیدن شخصیت داستانی، بسط و توسعه‌ی داستان و خیلی موضوعات دیگر فرا می‌گیرید، و به این ترتیب مهارت و توانایی‌تان ارتقا می‌یابد و از کسانی که پیش‌تر این مسیر را رفته‌اند، درس می‌گیرید؛ همان‌طور که آن‌ها نیز از بزرگان پیش از خودشان درس گرفته‌اند.

هدف نهایی این کتاب این نیست که شما را به نمونه‌ای مشابه این نویسنده‌ها تبدیل کند، بلکه می‌خواهد شما را با اسرار و رموز آن‌ها آشنا کند تا بتوانید با اعتمادبه‌نفس، سبک و صدای منحصر به فرد خودتان را ابراز کنید. زیرا وقتی یک‌بار برای مسلط شدن بر ابزار کارتان از فن همانندسازی استفاده کنید — همان چیزی که در صفحه‌های بعد برای شما تنظیم شده — صدای درون‌تان به شکلی تکوین خواهد یافت که بدون چنین شالوده‌ی حیاتی‌ای هرگز نمی‌توانست.

نه، نمی‌خواهم در گفتش تردید کنم. از همان وقتی که سال‌ها پیش در کتابخانه به آن کتاب‌های گرد و خاک گرفته برخورد کردم، برای گفتش صبر کرده‌ام. شما در این مجلد اثری را در اختیار دارید که بالقوه می‌تواند شما را چند سال نوری از معاصران‌تان جلو بیندازد. احتمالاً تجربه‌ی مطالعه و استفاده از این کتاب، با شغف، لذت و هیجان کشف همراه خواهد بود.